

บทความการวิจัย

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มัสยิดบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา

นันทิยา หวันเมือง

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคาดหวัง และศึกษาข้อเสนอแนะ ของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา จำแนกตามสภาพของผู้ปกครอง โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 63 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการทดสอบค่า (t - test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe, s Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงาอยู่ในระดับมาก
2. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัสยิดบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คือ ควรจัดหาสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการออกกำลังกายที่หลากหลาย จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอ่อนน้อมถ่อมตน มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตเมตตา กรุณา รู้จักอดทน อดกลั้น รอคอย และให้อภัยจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสทำงานร่วมกับชุมชน มีการจัดนิทรรศการและจัดการแข่งขันทักษะความรู้ความสามารถของเด็กๆ ทั้งในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระดับตำบล ระดับอำเภอ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสยิตบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสยิตบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา จำแนกตามสถานภาพของผู้ปกครอง
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสยิตบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือโดยดำเนินการ ดังนี้

- 1) ศึกษาเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของความคาดหวังรวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างเครื่องมือให้ได้ตรง และครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 2) ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างเนื้อหาที่จะศึกษา
- 3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
- 4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ตรวจสอบพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม และนำมาวิเคราะห์ ได้ค่าความความเที่ยงตรง (IOC: Index of item objective congruence) เท่ากับ 0.94
- 5) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและจัดพิมพ์ จำนวน 40 ชุด ไปทดลอง (Try - out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษา จำนวน 40 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alphe Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นแยกเป็นรายด้าน และภาพรวมดังนี้
 - ด้านที่ 1 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ .90
 - ด้านที่ 2 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ .93
 - ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ .86
 - ด้านที่ 4 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้ความเชื่อมั่นเท่ากับ .92
 ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมัธยมบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา เป็นแบบสอบถามแบบ ประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ระดับความคาดหวังมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน รวม 53 ข้อ คือ

- (1) ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย จำนวน 12 ข้อ
- (2) ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ จำนวน 14 ข้อ
- (3) ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม จำนวน 13 ข้อ
- (4) ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา จำนวน 14 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดถามข้อเสนอแนะในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในภาพรวม 4 ด้านพบว่าอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 โดยความคาดหวังทุกด้านอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย และด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ตามลำดับ ซึ่งสามารถสรุปแต่ละด้านได้ดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย อยู่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อดังนี้ อันดับที่ 1 คือ ผู้ดูแลเด็กมีความสามารถในการจัดประสบการณ์ และกิจกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมด้านร่างกายเป็นอย่างดี รองลงมา คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดประสบการณ์ให้เด็กได้ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย เช่น ถอดเสื้อผ้า การทาแป้ง การหวีผม การถอด ใส่ ถัก รีด รองเท้าด้วยตนเองได้เหมาะสม ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดประสบการณ์ เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ใช้อุปกรณ์พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เช่น การปั้น การตัดปะการฉีกปะ การวาดภาพระบายสี ได้เหมาะสม ตามลำดับ และผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมการเล่นกลางแจ้ง เช่น เล่นทราย การเล่นน้ำ การเล่นในบ้านจำลองได้เหมาะสม เป็นอันดับสุดท้าย

2. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ จากการศึกษาค้นคว้าความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ พบว่า

ผู้ปกครองคาดหวังอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า อันดับที่ 1 คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมให้เด็กได้แสดงออก เพื่อตอบสนองความรู้สึกเชิงบวก ได้แก่ การยิ้ม การสัมผัส โอบกอด พุดชมเชยได้เหมาะสม รองลงมา คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถสร้างความไว้วางใจให้เด็กรู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตร และผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมการฟัง การเล่านิทาน สอดแทรกคุณธรรมเป็นประจำทุกวันได้อย่างเหมาะสม ตามลำดับ ส่วนผู้ดูแลเด็กสามารถให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางด้านอารมณ์ จิตใจแก่ผู้ปกครอง เพื่อนำไปสู่การดูแลเด็กที่บ้าน เป็นอันดับสุดท้าย

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม จากการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม พบว่า ผู้ปกครองคาดหวังอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถฝึกเด็กให้รู้จักการทำความสะอาดร่างกาย เช่น การล้างหน้า การแปรงฟัน การอาบน้ำ และการรับประทานอาหาร เป็นต้น รองลงมา คือ ผู้ดูแลเด็กมุ่งเน้นให้เด็กมีระเบียบเรียบร้อย โดยการแต่งกายเป็นแบบอย่างที่ดีกับเด็กได้ และผู้ดูแลเด็กสามารถฝึกให้เด็กรู้จักเก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จตามลำดับ ส่วนผู้ดูแลเด็กสามารถจัดประสบการณ์ให้เด็กรู้จักสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาลกลางวัน กลางคืน และสื่อใกล้ตัวได้เหมาะสมเป็นอันดับสุดท้าย

4. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา จากการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาพบว่า ผู้ปกครองคาดหวังอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมให้เด็กรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา อวัยวะต่างๆ วิธีระวังรักษาร่างกายให้สะอาดปลอดภัย รองลงมา คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมการฟังนิทานสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาเชิงคุณธรรมและการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และผู้ดูแลเด็กสามารถจัดมุมต่างๆ ในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กตามลำดับ ส่วนผู้ดูแลเด็กสามารถฝึกให้เด็กแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และในการทำกิจกรรมทั้งที่เป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ หรือรายบุคคล เป็นอันดับสุดท้าย

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ที่มีเพศต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแตกต่างกันผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม และด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันและเมื่อทดสอบ

ค่าเฉลี่ยรายคู่พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีความคาดหวังรายคู่ทุกด้านแตกต่างกันจากผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีความคาดหวังรายคู่ที่แตกต่างจากผู้ปกครองที่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี ทั้งด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม และด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบ รายคู่ที่แตกต่าง

สมมติฐานที่ 3 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้ปกครองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันและเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ปรากฏว่าไม่พบรายคู่ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 5 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผู้ปกครองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก คือ

- 1) ควรจัดหาสื่อ อุปกรณ์ที่ใช้ในการออกกำลังกายที่หลากหลาย และเพียงพอ
- 2) ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอ่อนน้อมถ่อมตน มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตเมตตา กรุณา รู้จักอดทน อดกลั้น รอคอย และให้อภัย
- 3) ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เด็กได้มีโอกาสทำงานร่วมกับชุมชน เช่น ไร่ วัด ทำบุญ พานักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมชุมชน เป็นต้น
- 4) ควรมีการจัดนิทรรศการ และจัดการแข่งขันทักษะความรู้ความสามารถของเด็กๆ ทั้งในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระดับตำบล ระดับอำเภอ

อภิปรายผลวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจ นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

จากการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ใน 4 ด้าน คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม และด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ รองลงมา คือ ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย และด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้านปรากฏรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับผู้ดูแลเด็กมีความสามารถในการจัดประสบการณ์ และกิจกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมด้านร่างกายเป็นอย่างดี รองลงมาคือ ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดประสบการณ์ให้เด็กได้ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย เช่น ถอดเสื้อผ้า การทาแป้ง การหวีผม การถอด ใส่ถุงเท้า รองเท้าด้วยตนเองได้เหมาะสม และผู้ดูแลเด็กสามารถจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ใช้อุปกรณ์พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เช่น การปั้น การตัดปะ การฉีกปะ การวาดภาพระบายสี ได้เหมาะสมตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองเห็นว่าการจัดประสบการณ์ และกิจกรรม เพื่อเตรียมความพร้อมด้านร่างกายเป็นอย่างดีแล้ว เด็กก็จะมีพัฒนาการด้านร่างกายดีตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับสมเดข สีแสง (2549 : 9) ในการจัดการศึกษาจะต้องจัดให้สอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก กล่าวคือ เด็กวัยนี้ (3 - 6 ปี) ชอบเล่นซุกซน ไม่อยู่นิ่ง มีสมาธิสั้น ชอบซักถามมีความอยากรู้ อยากเห็นชอบเลียนแบบ ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง เป็นต้น ดังนั้น ผู้ที่จะสอนหรือจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กปฐมวัย จำ เป็นต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย เช่นเดียวกับวิจัยของ สุรางค์ โค้วตระกูล (2543 : 61) ได้กล่าวว่า ความเจริญเติบโตที่เกี่ยวกับร่างกายทั้งหมด เด็กวัยนี้จะพัฒนาการด้านน้ำหนัก และส่วนสูงช้ากว่าทารก การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ มักจะเปลี่ยนแปลงทางสัดส่วน กล่าวคือ สัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนไป ลักษณะหน้าตาแบบทารกหมดไป ช่วงแขนยาวขึ้น ศีรษะดูบางเล็กลงและได้ขนาดใกล้เคียงกับลำตัว พัฒนาการของกล้ามเนื้อ กระดูก และประสาทจะเพิ่มขึ้น เด็กชายจะมีพัฒนาการของกล้ามเนื้อเร็วกว่าเด็กหญิง การใช้ทักษะของการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกล้ามเนื้อใหญ่ ใช้การได้ดี กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2547 : 51) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับพัฒนาการด้านร่างกายว่า ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมและสนับสนุนด้านร่างกายเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสพัฒนาการได้ใช้กล้ามเนื้อใหญ่ (กล้ามเนื้อแขน - ขา - ลำตัว) กล้ามเนื้อเล็ก (กล้ามเนื้อมือ - นิ้วมือ) และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อและระบบประสาท (กล้ามเนื้อมือ - ประสาทตา) ในการทำกิจวัตรประจำวันหรือทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเคลื่อนไหว ส่วนต่างๆ ของร่างกายตามจังหวะดนตรี การเล่นเครื่องเล่นสัมผัสการเล่นออกกำลังกลางแจ้ง เป็นต้น

2. ด้านส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมให้เด็กได้แสดงออก เพื่อตอบสนองความรู้สึกเชิงบวก ได้แก่ การยิ้ม การสัมผัส โอบกอด

พูดชมเชยได้เหมาะสม รองลงมา คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถสร้างความไว้วางใจให้เด็กรู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตร และ ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมการฟัง การเล่านิทาน สอดแทรกคุณธรรมเป็น ประจำทุกวันได้อย่างเหมาะสมตามลำดับ ซึ่งเป็นการแสดงความรู้สึกเชิงบวกที่เด่นชัด และมุ่งนักเรียนกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2547 : 51) ที่ว่าแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ เป็นการสนับสนุนให้เด็กแสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกที่เหมาะสมกับวัย มีความสุข ร่าเริง แจ่มใสได้พัฒนาความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและความเชื่อมั่นในตนเองจากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น เล่า ฟังนิทาน ท่องคำคล้องจอง ร้องเพลง เป็นต้น เช่นเดียวกับ วิจัยของ สาวิตรี พังงา (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลปราโมชพัฒนา พบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน เรื่องคุณลักษณะบทบาทและหน้าที่ของครู คาดหวังให้ครูเอาใจใส่เด็ก เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของเด็กครูใจดี รักและเมตตาต่อเด็ก และครูควรมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาเด็ก วิธีการใช้สื่อและอุปกรณ์ รวมถึงวิธีการสอนในระดับก่อนประถมศึกษา และการจัดประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอน คาดหวังให้เน้นการจัดประสบการณ์ที่มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีความเจริญเติบโตทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาและจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมุ่งนักเรียนกล้าแสดงออก และบุฟฟอร์ด (Buford, 1977, Abstract) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองต่อการเรียนการสอนระดับอนุบาล พบว่า การเรียนการสอนในชั้นอนุบาล ควรเน้นพัฒนาการทางอารมณ์ จิตวิทยาเด็กและพัฒนาการทางร่างกายตามลำดับ และควรมีกิจกรรมที่จะช่วยให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง

3. ด้านส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับผู้ดูแลเด็กสามารถฝึกเด็กให้รู้จักการทำความสะอาดร่างกาย เช่น การล้างหน้า การแปรงฟัน การอาบน้ำ และการรับประทานอาหาร เป็นต้น รองลงมาผู้ดูแลเด็กมุ่งเน้นให้เด็กมีระเบียบเรียบร้อย โดยการแต่งกายเป็นแบบอย่างที่ดีกับเด็กได้ และผู้ดูแลเด็กสามารถฝึกให้เด็กรู้จักเก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2547 : 51) ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนาสังคมนิสัยเพื่อให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดีอันแสดงออกอย่างเหมาะสม อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข รักการทำงาน ระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น จึงแนะนำให้จัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น การทำความสะอาดร่างกาย หมายถึง การล้างหน้า แปรงฟัน การอาบน้ำ การตัดเล็บ การล้างมือ ฯลฯ ครูผู้ดูแลเด็กต้องอธิบายให้เด็กเข้าใจการทำความสะอาดอย่างเป็นขั้นตอน และการรับประทานอาหาร ควรจัดอย่างสม่ำเสมอเพื่อปลูกฝังให้เด็กรู้คุณค่าของอาหารรวมถึงมีมารยาทในการรับประทานอาหาร และสอดคล้องกับ วรสุดา บุญยไวยโรจน์ และคนอื่นๆ (2547 : 9) กล่าวไว้ว่าเด็กอายุประมาณ 6 ปี สามารถที่จะใส่กระดุมที่ยากได้ เช่น ที่ข้างหลัง คอและบ่า สามารถที่จะสวมเสื้อผ้า อาบน้ำ สวมรองเท้าและหวีผมได้เองโดยไม่มีใครช่วย สามารถโยนและรับลูกบอลได้อย่างคล่องแคล่ว และจิราภรณ์ ตั้งกิตติภรณ์ (2542 : 52 -53) กล่าวไว้ว่า ระบบกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัสทำหน้าที่ได้ดีขึ้นจึงเป็นระบบที่เหมาะสมที่สุดที่จะฝึกให้เด็กได้สร้างสุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร และการขับถ่าย เพื่อเตรียมตัวให้เด็กได้ออกไปเผชิญกับโลกและสังคมนอกบ้าน ได้อา

นา (Diana, 2004, อ้างถึงในเฉิดโฉม บุญยะโทตระ, 2550: 50) ได้เน้นถึงความสำคัญของโรงเรียนอนุบาลในด้านความต้องการของผู้ปกครองในการเรียนของเด็กนั้นส่วนใหญ่จะต้องเกี่ยวข้องกับชีวิตและความ เป็นอยู่ให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่างเสมอภาค และความเท่าเทียมกัน ไม่มีการทำร้าย เด็กจะกว่าคำขอโทษเมื่อรู้ว่าตนเองทำผิด ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเข้าไปสู่การเรียนรู้ภายในโรงเรียนเพื่อนำมาใช้ในชีวิตประจำวันให้ได้โดยมีความสมดุลไม่ว่าจะเป็นการเรียน และการเล่น ซึ่งเด็กควรที่จะได้รับรู้มากที่สุด

4. ด้านส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมให้เด็กรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา อวัยวะต่างๆ วิธีระมัดระวังร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย รongลงมา คือ ผู้ดูแลเด็กสามารถจัดกิจกรรมการฟังนิทานสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาเชิงคุณธรรม และการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และผู้ดูแลเด็กสามารถจัดมุมต่างๆ ในห้องเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 35) ได้กำหนดให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับสาระที่ควรเรียนรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุลรูปร่าง หน้าตา รู้จักอวัยวะต่างๆ วิธีระมัดระวังร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย การรับประทานอาหารที่สุลักษณะ เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองคนเดียว หรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็นความรู้สึกและแสดงมารยาทดี และสอดคล้องกับวาริ พึ่ง สวัสดิ์ (2544 : 50) พัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย 3 - 6 ปี เป็นความสามารถของสมองในการคิดการจำ ความมีเหตุผล ความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ความสามารถทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยที่สามารถสังเกตได้ ดังนี้ 1) สามารถจำสิ่งของต่างๆ และเรียกชื่อได้ถูกต้อง เช่น ผลไม้สัตว์ที่รู้จัก เป็นต้น 2) สามารถจำแนกความเหมือน ความแตกต่างของสิ่งต่างๆ ได้ 3) สามารถเรียงลำดับสิ่งต่างๆ ได้โดยองค์ประกอบที่ทำให้เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางสติปัญญา ได้แก่ การเล่น และการใช้ภาษาของเด็ก และคัลลาร์ด (Callard, 1979, Abstract) ได้ศึกษาผลของการเพิ่มความคาดหวังของบิดามารดาต่อความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน พบว่า ผู้บริหารที่มุ่งเน้นสมรรถนะทางการเรียนของนักเรียนจะต้องสร้างความเข้าใจกับบิดามารดาต่อความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งผู้ปกครองนักเรียนมีบทบาทสำคัญ ความสำเร็จของนักเรียนอย่างยิ่ง

2. การทดสอบสมมติฐาน

1. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำแนกตามเพศ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในภาพรวมและรายด้านผู้ปกครองทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากจากผู้ปกครองถึงจะมีเพศต่างกัน แต่ก็ยังมีความคาดหวังที่อยากให้บุตรหลานได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมตามวัยทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิต สังคมและสติปัญญาตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัยจะต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 35) ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

ดังนั้น ร่างกาย เจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัย กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์กัน มีสุขภาพจิตมีคุณธรรม จริยธรรม จิตใจที่ดีงาม ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะรักการออกกำลังกาย ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมตามวัย รักความเป็นไทย รักธรรมชาติ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับวัยสามารถคิดแก้ปัญหา มีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิรันดร เลาะวิธิ (2543, บทคัดย่อ) ว่าด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน โรงเรียนควรจัดหลักสูตรในลักษณะอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษาแก่นักเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจสังคม และสติปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำแนกตามอายุ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม และด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้ปกครองที่มีอายุแตกต่างกัน แต่ก็ยังมีความคาดหวังให้บุตรหลานได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมตามวัยทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งเมื่อจบการศึกษาระดับปฐมวัยจะต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 35) ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ดังนั้น ร่างกาย เจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัย กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ประสานสัมพันธ์กัน มีสุขภาพจิต มีคุณธรรมจริยธรรม จิตใจที่ดีงาม ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะรักการออกกำลังกาย ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมตามวัย รักความเป็นไทย รักธรรมชาติ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี ใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับวัยสามารถคิดแก้ปัญหา มีจินตนาการความคิดสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉิดโฉม บุญยะไพเราะ (2550, บทคัดย่อ) ว่าผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำแนกตามระดับการศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุปริญญาขึ้นไปมองเห็นว่าการจัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมมีความสำคัญเพราะเด็กแสดงออกเป็นรูปธรรมเห็นได้ชัดเจนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 35) ที่ว่าเด็กต้องมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสมและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รู้จักระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น จึงควรจัดให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกา ข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ ฯลฯ และงานวิจัยของสาวิตรี พังงา (2545, บทคัดย่อ) คาดหวังให้เน้นการจัดประสบการณ์ที่มุ่งพัฒนาให้นักเรียนมีความเจริญเติบโตทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมุ่งนักเรียนกล้าแสดงออก

4. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำแนกตามรายได้

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีความต้องการอยากจะให้บุตรหลานมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาตรงตามวัยจึงมีเป้าหมายที่ต้องระดับสูงเช่นกัน เตือนใจ บัวประเสริฐ (2545, หน้า 5) กล่าวว่าเป็นความคิดหรือความเชื่อที่คาดว่าหากกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วจะเกิดผลอย่างไรอย่างหนึ่งตามมาหรือความมุ่งหวังที่มีต่อผู้อื่นให้กระทำในสิ่งที่ตนเองปรารถนาซึ่งจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำพฤติกรรมต่างๆ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 35) กล่าวไว้ว่า เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสมด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อ แม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัยเพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับของพัฒนาการทุกด้าน อย่างสมดุลและเต็มศักยภาพสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา ไสงาม (2543, บทคัดย่อ) พบว่าความคิดเห็นตามสภาพจริงต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามเชื้อชาติแต่เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ การศึกษาความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็กและระดับชั้นเรียนของเด็กไม่พบความแตกต่าง

5. การเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำแนกตามอาชีพ

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่มีรายได้ต่างกันมีความคาดหวังต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทุกด้านไม่แตกต่างกัน เนื่องจากผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันย่อมอยากให้บุตรหลานได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างถูกวิธี และมีคุณภาพเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2546 :35) ที่กล่าวว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย เน้นการจัดในลักษณะของการดูแลและให้เด็กได้รับการพัฒนาแบบองค์รวมในทุกด้าน ได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม

และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร ยศหล้า (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในเขตห้วยขวาง พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษา รายได้ และอาชีพแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาลเอกชนในเขตห้วยขวางในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

จากผลการวิจัย ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสยิดบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา นำเสนอผลการวิจัยต่อผู้บริหารท้องถิ่น หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้ดูแลเด็ก ดังนี้

1.1 ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย โดยให้ความสำคัญกิจกรรมที่เตรียมความพร้อมด้านร่างกาย การฝึกให้เด็กได้รู้จักช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย เช่น การถอดเสื้อผ้า การทาแป้ง การหวีผม การถอดใส่ถุงเท้า รองเท้าด้วยตนเอง ทั้งส่งเสริมให้เด็กได้ใช้อุปกรณ์พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เช่น การปั้น การตัดปะ การฉีกปะ การวาดภาพระบายสี ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กปฐมวัย

2. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ โดยการจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกเพื่อตอบสนองความรู้สึกเชิงบวก ได้แก่ การยิ้ม การสัมผัสโอบกอด พุดชมเชย และผู้ดูแลเด็กต้องสร้างความไว้วางใจให้เด็กรู้สึกอบอุ่นและเป็นมิตร ทั้งยังต้องจัดกิจกรรมการฟัง การเล่านิทานที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเป็นประจำทุกวัน

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม โดยการฝึกให้เด็กได้รู้จักการทำความสะอาดร่างกาย เช่น การล้างหน้า การแปรงฟัน การอาบน้ำ และการรับประทานอาหารโดยมุ่งเน้นให้ผู้ดูแลเด็กแต่งกายให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก ทั้งยังต้องส่งเสริมให้เด็กได้รู้จักเก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ

4. ด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กควรส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา โดยการฝึกให้เด็กรู้จักสิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาลกลางวัน กลางคืน และสี่อไถ่สัตว์ และเล่านิทานสร้างสรรค์ที่มีเนื้อหาเชิงคุณธรรม ใช้ภาษาอย่างถูกต้องพร้อมทั้งจัดมุมต่างๆ ในห้องเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็ก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสยิดบ้านนา องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อแสน จังหวัดพังงา ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะกรณี ดังนั้นในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองซึ่งนั่นหมายถึงความคาดหวังของผู้ปกครองที่อยากให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจัดประสบการณ์การเรียนรู้ไปตามนั้น และอาจเกี่ยวเนื่องถึงการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังนั้นควรมีการวิจัยเรื่อง กิจกรรมที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเกิดความเข้มแข็งยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง